

Bayer Zsolt: Keser?

2016 január 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Keser? csalódásairól írt egy menekülteket segít? német szociális munkás.

Keser? tapasztalatait és kiábrándultságát osztotta meg az N24 német tévécsatorna honlapján egy német n?, aki tavaly ?sszel lelkesedésb?l vállalt munkát egy hamburgi menekültszálláson.

(...) Mint levelében leírta, hamar szembesülnie kellett azzal, mennyire más a valóság és az, amit ? addig gondolt a menekültekről. A menekültek közül nagyon sokan extrém módon követeltek, írta le tapasztalatait a nő. Amikor hozzá mentek, azonnal lakást, autót és jó állást követeltek maguknak. A menekültek felszólították, hogy ? épp azért ül ott az irodában, hogy nekik segítsen. Ha megpróbálta elmagyarázni nekik, hogy ez nem ilyen egyszerű, többen hangoskodtak és agresszívvá váltak. Egy afgán menekült azzal fenyegetett, hogy ha nem teljesítik a kéréseit, akkor megöli magát. Néhány szír és afgánok egy csoportja pedig bejelentette: éhségstrájkba lépnek, amíg nem oldja meg, hogy másik helyre költözhesse át. Egy arab származású kollégán?jét azzal fenyegették meg, hogy lefejezik. Az ilyen konfliktusok miatt hetente többször is ki kellett hívni a rendőroket...

A szociális munkás számára a legkellemetlenebb az, ahogy a menekült férfiak egy része a nővel, így vele is viselkedik. Becslése szerint a menekültek 65-70 százaléka 20-25 év körüli, egyedülálló férfi. Egy részük semmibe veszi a nőket, és egyáltalán nem veszi komolyan őket. (...) A szociális munkás szerint azonban a helyzet még rosszabb lett az utóbbi hetekben, amikor egyre több észak-afrikai érkezett Marokkóból, Líbiából vagy Tunéziából. Ők még agresszívebbek, de ezt már nem állta meg szó nélkül, és inkább visszaszólt neki.” (Index)

Talán a legszomorúbb, s egyben legfontosabb „hír”, levél ez a közelmúltból. Mert ebben tényleg benne van minden, amit tudnunk kell, vagyis hát tudnunk kellene. Mert mi tudjuk. Tudtuk eddig is. Egy éve mondjuk, sírjuk, üvöltjük, hisztizzük – mindhiába. Az európai közvélemény döntő többsége tudja mindezt kezdetektől fogva, csak hát foglya saját politikusaiknak és hivatalos nyilvánosságának. No és persze a „píszinek”, amely lehetetlenné tette a dolgotról való egyenes beszédet.

Ezért olyan fontos ez a levél. Mert olyasvalaki írta, aki hitte az ESZMÉT. Elhitte a propagandát, a „píszít”, a hivatalos nyilvánosság minden gazemberségét és a gazember politikusok minden hazugságát.

Hitte, akarta, és jó akart lenni. A szó minden értelmében. És odament közénk, segíteni. S ott kellett rádöbbenie, hogy ezeken nem lehet segíteni. Mert hiába minden „píszít” és propaganda és hazugság, nem vagyunk egyformák. Ők ?k, mi pedig mi vagyunk. Semmi ok és semmi lehetőség ezen változtatni.

Ők azt akarják, hogy szolgáljuk őket, s hogy részesüljenek az európai jólétből, anélkül, hogy bármiben is kompromisszumot kellene kötniük.

Ők nem pusztán önmagukat és nyomorukat hurcolták idáig, hanem a miénktől mindenben különböző világukat, lelküket, szokásaikat, rögeszméiket, paranoiájukat, középkori, rettenetes világvélelmeiket, saját istenüket, saját családmodelljüket, saját, külön bejáratú és tőlük el nem vehető agresszivitásukat, velünk együtt élésre képtelenségüket, sötét, rettenetes bunkóságukat, szagukat, egész mind gyakrabban elviselhetetlen lényüket.

Mindezzel együtt érkeztek városainkba.

Megérkeztek Európa amúgy is beteg, rokkoló finomságú és ellenállóképességű budoárjába a szaros gumicsizmájukkal és kőbaltáikkal.

És bejelentették, hogy maradnak, és igényt tartanak szolgálatainkra meg a segítségünkre. Meg a lelkünkre. Meg az életünkre. Igen, leginkább arra. Nem, nem elvenni akarják, az csak később következik, vagy most, ha úgy csinálunk valamit, ahogy nekik nem tetszik. De az életünk egyelőre abban a formában kell nekik, hogy adjuk fel mindazt, ami mi vagyunk. Voltunk. Durrantsunk be a kemencékbe a rokkoló bútorainkkal, rokkoló lelkünkkel, rokkoló szokásainkkal, és süssünk nekik keszrát. Ha telezabálták magukat, adjuk oda a nőinket, mert rajtuk van a gerjedelem. Aztán szokjunk le a saját viselkedésünkről, ünnepeinkről, templomainkról, amúgy is már csak pislákoló hitünkről, és legyünk jók. Legyünk birkák, barmok, igáslovak, szolgák, legyünk mi az új perioikosok, helóták, elviselhetetlen arab és fekete afrikai kőbaltás emberek csicskái.

Erről szól ez a levél.

Le kellene fordítani Európa minden nyelvére, és meg kellene tanítani a gyerekekkel Európa összes iskolájában. Szórol szóra.

Eh... Ebből sem lesz semmi. Legfeljebb annyi, hogy a levél íróját rasszistának fogják bélyegezni, és a kártékony, bűnös kancellár, Merkel tovább folytatja halálos játékát – mivelünk.

S ez egészen addig így lesz, ameddig hagyjuk.

Ameddig az ilyen levelek igazsága össze nem áll kritikus tömeggé,
és megragadjuk végre mi is a rég elfelejtett k?baltáinkat.

Bayer Zsolt - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát,
a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen:
<https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
